

Heinrich Moeller

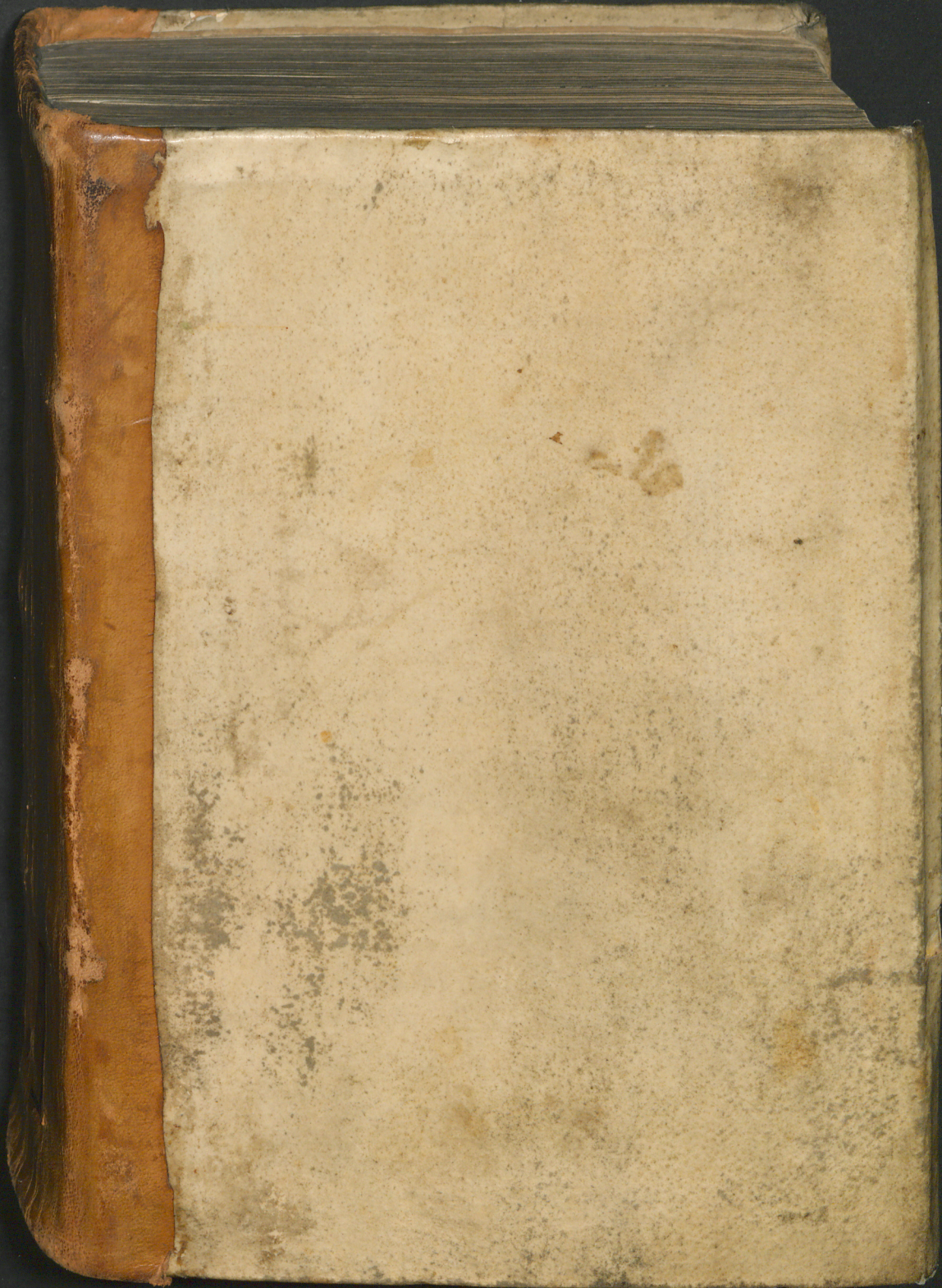
**ELEGIA IN MORTE OPTIMI || ET DOCTISSIMI VIRI GE=||RARDI MALENII.
SCHOLAE || primariae apud Dantiscanos quondam || Rectoris. Scripta ad
studiosum Ado=||lescentem Alaricum Claudium || Phrisium.|| Ab Henrico Mollero
Hesso.||**

s.l., 1560

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn880582839>

Druck Freier Zugang

V076 durchgeh.

12. a. 2.

Kisri metrise Juknalden!

Cg - 1293 1-30. <16. Jh>
 Paläotype
 C. II. f. 1048 1-33. Ink.
 C II f

Ex
Bibliotheca
Academiae
Rostochiensis

222

nen 1670 p. 1. Aufl. VII

28
b
482

**ELEGIA IN MORTE OPTIMI
ET DOCTISSIMI VIRI GE-
RARDI MALENII, SCHOLAE**

**primariae apud Dantiscanos quondam
Rectoris. Scripta ad studiosum Ado-
lescentem Alaricum Claudium
Phrisium.**

Ab Henrico Mollero Hesso.

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Honos Mihi Habendas.

IN SEPVLCHRVM ALBERTI, FILIO-
LI GEORGII SABINI POETAE CLA-
RISSIMI, HENRICVS MOLLE-
RVS HESSVS.

Cui monumenta noui sunt hæc erecta sepulchri?
Non equidem parui funeris esse queunt.
Istuc pieridum decus et laus prima Sabinus
Vnica filioli condidit ossa sui.
Eximij præstans quem nata Melanchtonis ipsi
Ediderat, Domini fida ministra sui.
Ergo Melanchthon auus? pater ergo Sabinus? at ætas
Ipsius? at nomen quod morientis erat?
Tingeret infantem sacer vt baptismatis humor,
Dux lotum sacris ipse leuauit aquis.
Dux, qui Prutenæ regionibus imperat oræ:
Hinc Ducis Alberti nomen adeptus erat.
Sed modo tres totidemq; puer numerauerat annos,
Vt Dysenterix tormine victus obit.
De quo spes et auo, spes et concepta parenti
Maxima, maturos occidit ante dies.
Sic læsus duro tabescit furculus ictu,
Quo spes immensæ sospite frugis erat.
Indolis an tantæ fuit? an tam frontis honestæ?
Num patris gemitu dignus auicq; fuit?
Iadole tam præstans, tam felix mente puellus,
Corpore q; pulcher, q; fuit ore decens.
Nec tantum patris est defletus auicq; querelis,
Sed Charitum luctu Pieridumq; graui.
Albis Saxonibus, Marchitis Odera, Prussis
Bregela in hoc moestas funere traxit aquas.
Aonijs igitur floreat honoribus vrna,
Quæ fouet exuuias parue Sabine tuas.
Cuius adorasti supremis numina votis,
Ille animam cæli vexit in astra tuam.
Innocuis vbi cum pueris, mysteria sani
Dogmatis æthereæ discis in arce Scholæ.

Honos Musis Habendus,

281
483

ERVDITO ET PIO ADOLESCENTI
ALARICO CLAVDIO PHRISIO, IN
SCHOLA DANTISCA NA DOCEN-
TI, AMICO SVO PERCHARO
HENRICVS MOLLERVS
HESSVS. S. D.

Litera præteritis á te mihi missa diebus
Exposuit docti fata suprema viri.
Quomodo Malenius morbo confectus acerbo,
Clauferit ætatis lustra peracta suæ.
Protinus inuasit gelidus mea pectora mæror,
Pagina mox lachrymis est madefacta meis.
Quis legeret sicco tam mæstas lumine chartas?
An quis tam rigidi pectoris esse potest?
Qui non attendit præsentis tempora secli,
Nil curat tantos occubuisse viros.
Sed nos qui pulchras operam nauamus in artes,
Inq̃ sacras studium ponimus acre Deas.
Talia non frustra lugeri funera scimus,
Hos extinguendos fletibus esse rogos.
Quis nescit patriæ ciuilia prælia nostræ
Magnorum cineres esse secuta virum?
Bella, fames, pestis, post vltima fata Lutheri
Teutonicos miserè diripuerelares.
Quot te vexarunt Germania quassa procellæ?
Ex quo sunt magnis structa sepulchra viris.
Post obitum Bonni, Spangenbergiq̃ fauillas,
Post Vni bustum, Creucigeriq̃ necem.
Post Coruine tui miserandos funeris ignes,
Illorumq̃ pios qui docuere greges.
Prussia quid superùm tibi censes fata minari?
Quæ speranda putas esse pericla tibi?
Dum qui de vera te religione docebant,
Qui præceptores pubis erantq̃ tuæ.
Occumbant aliq̃ violento mortis agone,
Atq̃ immatura contumulentur humo.
Coganturq̃

Coganturq; aliq; fatis hinc inde vagantes ,
Exiliq; miseris emeruisse vices .
Non impune feres (desint precor omina dictis)
Pæna propinqua tuas exuebat ante fores .
Si Deus iniustis meritas infligere pænas
Cogitur, hinc iustos euocat ante viros .
Ne simul vt reprobis flagris agitentur acerbis ,
Ne cum defletis fata sinistra ferant .
Sic et Malenus, studiisq; morumq; iuuentæ
Rector, ad æthereas est reuocatus opes .
Ergo quis ipsius iam funera lugeat vltra ?
Quis non has ipsi gratificetur opes ?
Liber ab ærumnis, quibus hoc vexamur in orbe ,
Repetijt patrij regna beata soli .
Instabilesq; vices hominum, floresq; caducos
Ridet, et humanæ lugubre sortis opus .
Ereptumq; feris leni se morte protellis
Gaudet, vt æthereæ visitet astra scholæ .
Non lachrymis poscit nostris sua gaudia feris,
Nec sua nos mæstro busta dolore queri .
Nos tamen ipsius reddamus dona fauillis ,
Ne totus vili perstet opertus humo ,
Vos igitur Musæ, dulcissima numina, Musæ,
Exequijs huius soluite iusta viri .
Accedat reliquis hæc cura doloribus, atro
Quos vobis triplex stamine parca trahit .
Malenius vestrum teneris est lumen ab annis ,
Aôniaq; sacro monte secutus aquas .
Ex quibus ingentes rerum lucratus acervos ,
Illarum diues cognitione fuit .
Proluit Aônia plenè sua pectora fonte,
Non studio tantas deside cepit opes,
Illius fluxit leni ceu flumine sermo ,
Dulcia si latio solueret ora sono :
Illius eloquium stupuerunt fertile multi ,
Qui non infanti verba lepore dabant .
Exquisitus erat proclia verba loquendo ,
Hoc morem patriæ rettulit ille suæ .
Namq;

28
484

Namq; hoc inferior studium Germania versat,
Ut cultos facili promat ab ore sonos.
Sicut quæ superum Germania continet orbem,
Nititur vt docta construat arte stylum.
Verum Malenius non tantum verba coëgit
Prompra, sed et cultis condidit illa notis.
Sicut doctuserat facundas ædere voces
Diuite sic valuit quæq; notare stylo.
Nec modo Romani vim nouerat oris et vsum,
Aemulus immensas in Ciceronis opes.
Sed quoq; Cecropiæ decus ornamentaq; linguæ
Imbuerat, Musis lotus Homere tuis.
Ipso Brutenis præstantior alter in oris
Vix huius linguæ cognitione fuit.
Lamentis igitur feralibus ora rigemus,
Quod sit in hoc tantus funere lapsus honor.
Sicut enim studium nauauerat acre Camænis,
Hauserat et plenis sacra fluenta labris.
Sic vigili rectos tolerauerat arte labores
Ut non Aonijs degener esset aquis.
Mitis et humanus, fastu semotus ab omni,
Ornatuq; graui simplicitate fuit.
Hæc est nobilium virtus genuina virorum,
Ne decus ostentent ambitione suum.
Hoc se demittunt magis, extenuantq; premendo,
Quo magis ingenio quo magis arte valent.
Sed qui nec genij, nec pectoris indole pollent,
Qui non Aonio succubere iugo.
Hoc plus elato sese conamine vendunt,
Quo minus ingenio quo minus arte valent.
Exponunt digitos auro gemmisq; micantes,
Extollunt crista scolla superba suas.
Ora tument, diducta togam vestigia motant,
Impediunt totas brachia curua vias.
Quid mirum; longæ videantur vt esse staturæ,
Cruribus erecti stant pedibusq; breues.
Horum Malenius mores exosus ineptos,
Est adeo vanum non comitatus iter.

Nulli

Nulli se cupido certamine prætulit vnq̃,
 Non tumido dotes vendidit ore suas.
 Non ferus ingenio, non vultu toruus agresti,
 Sed clemens animo, lenis et ore fuit.
 Scilicet his ornant Musæ virtutibus illos,
 A quibus Aoni montis aditur apex.
 Iam licet has dotes cecidisse queramur in ipso,
 Attamen hoc lachrymas iustus ore damus.
 Orbi quod fido sumus Rectore iuuentæ,
 Hic parcas nullum ius habuisse velim.
 Non labor est tenuis, non parua molestia, rectis
 Legibus effrenes ducere pubis equos.
 Est labor immensus, sed gratia parua scholarum,
 Quis dignas vlllo sentit honore scholas?
 Si quis pascit oves armentaꝝq; ciuibus, ille
 Plus inculpati penè fauoris habet.
 Quam qui progenies ipsorum rebus honestis
 Instruit, ad summas arteꝝ ducit opes.
 Hinc multi fugiunt has procurare palæstras,
 Illas dum merita sorte carere vident.
 Nam quotus est, tantos qui gessit obire labores,
 Quos schola difficili fert onerosa iugo?
 Malenus fatis nihil his exterritus: illud
 Instabili nunq̃ mente refugit onus.
 Sic teneræ rexit mores studiumq; coronæ,
 Vt desiderium liquerit acre sui.
 Sedulitas, doctrina, fides, industria, mores,
 Illi perpetuum promeruere decus.
 Non indulgenti corruptit am ore iuuentam,
 Nec nimis austerus, nec nimis acer erat.
 Non formidatis infixit verbera plagis,
 Hostibus inferret ceu fera bella suis.
 Sunt quidam nulla pueris grauitate verendi,
 Sunt quos contemptos vita soluta facit.
 Sunt et qui flagris pueros crudelibus vrgent,
 Si leue commissum, nec graue crimen adest:
 Insurgunt furis, toris armantur acutis,
 Terribiles ira terribileꝝq; minis.
 In ualidam

281
485

In ualida terrent sua formidine turbam,
Et bene se munus rentur obisse suum.
Sed venit in Musas, ipsoſq; infame Magistros
Hinc odium: non sunt carnificina ſcholæ.
Hicne animus patris, in veſtros indutus alumnos?
Irruit an ſimilis pignora veſtra rigor?
Pœna decens repro bæ frenet delicta iuuentæ,
Hic nihil ignaua diſſimulate manu.
Non rigor auſterus, non indulgentia mollis,
Sed grauitas noſtro conuenit æqua choro.
Tali Malenius pubem moderamine duxit,
Hac nec diſcipulos reddidit arte rudes.
Edidit inſigni plures iam nomine claros,
Quam vigili rextu ſedulitate ſcholam.
Quos inter Villebrochius clariffimus extat,
Præſtans Aonia cultor honoſq; lyræ.
Tuq; Alarice ſimul non ipſos vltimus inier
Viuis, et in magnas ſurgis honoſis opes.
Ergo nec immeritò curæ tua pectora mordent,
Iſta mihi gemitu funera iure refers.
Quod dulci properum te conſuetudine fatum
Priuarit: veſtram clade premente ſcholam:
At nos vt videas curis ſimul æcribus angi
Ob tam præſtantis funera mœſta viri.
Hæc ob amicitjæ firmiſſima vincula noſtræ
Ad te non lætis ſunt data ſcripta modis.
Forte dabunt hæc victurum tibi funera nomen,
Vt ſic Malenio ſis pereunte ſuper.
Ipius in tumultum quoq; ſuccedentia, noſtris
Sunt à diſcipulis carmina ducta. Vale.

Gulielmus Boëmus Dantiſcanus.

Maleniſj tumulata iacent hoc oſſa ſepulchro,
Qui Dantiſcana rexit in vrbe ſcholam.
Me multoſq; bonis formauit in artibus olim,
Et docuit ſummi iuſſa verenda Dei.
Ipius ergo precor laus ſemper in orbe ſuperſit,
Sed mens æternas gaudeat inter opes.

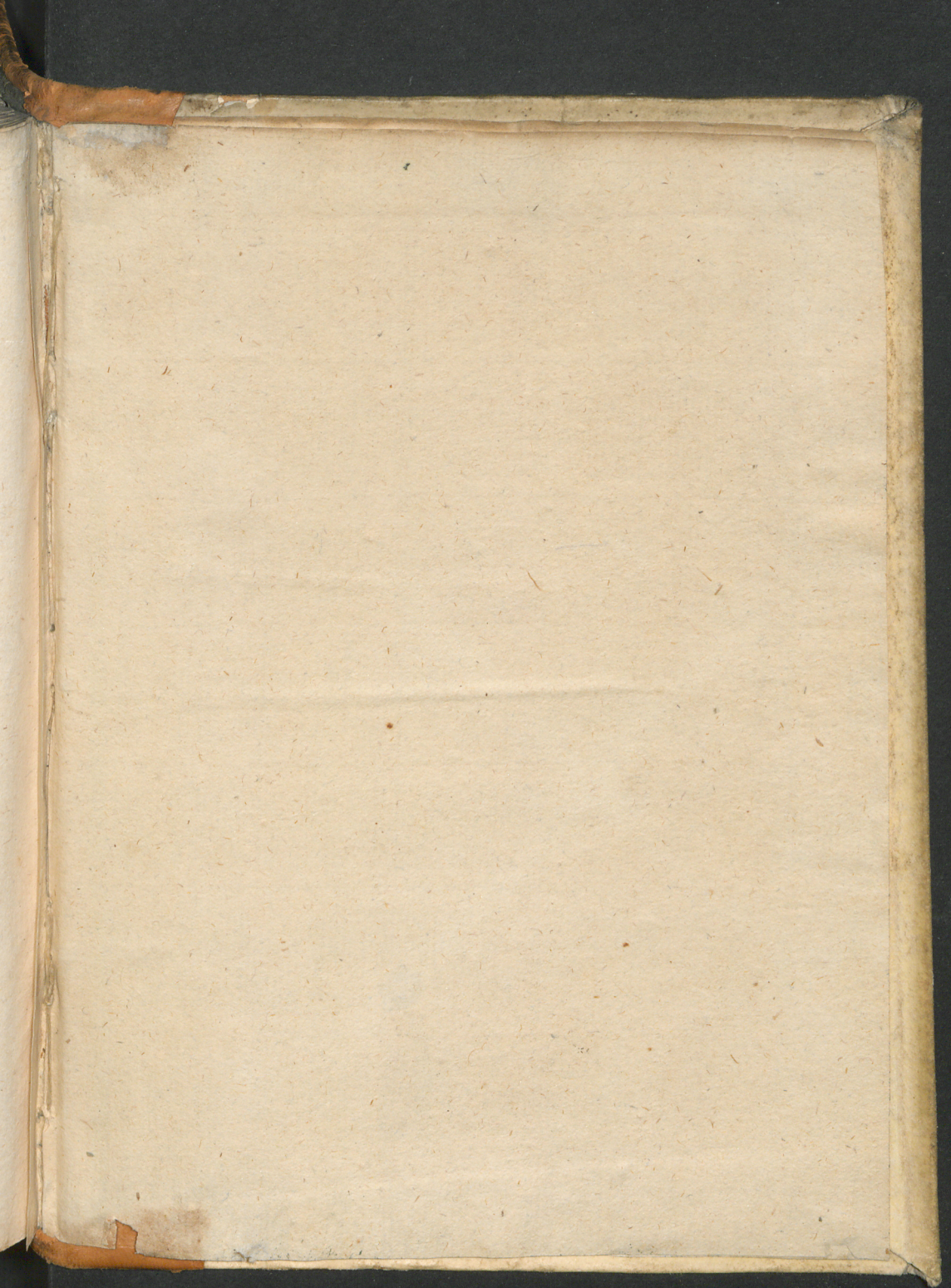
Eberhardus Roggius Dantiscanus.

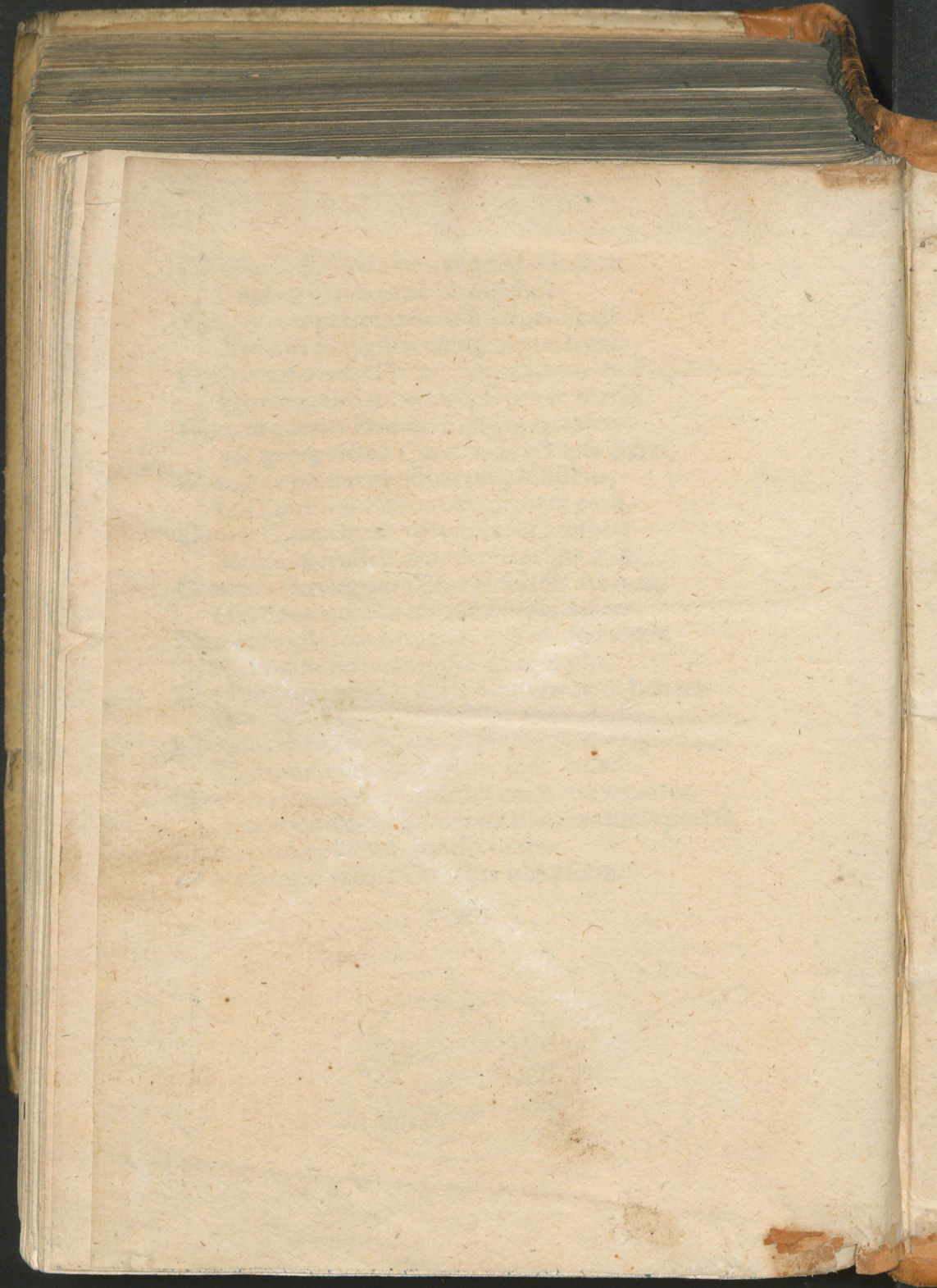
Qui fuit egregio virtutum clarus honore
Hoc sua Malenius condidit ossa loco.
Artibus instituit pueros et moribus olim,
Procurans Gedanæ castra differ ta scholæ.
Sed placido tantos absolvens sine labores,
Nunc in cælesti sede quietus agit.

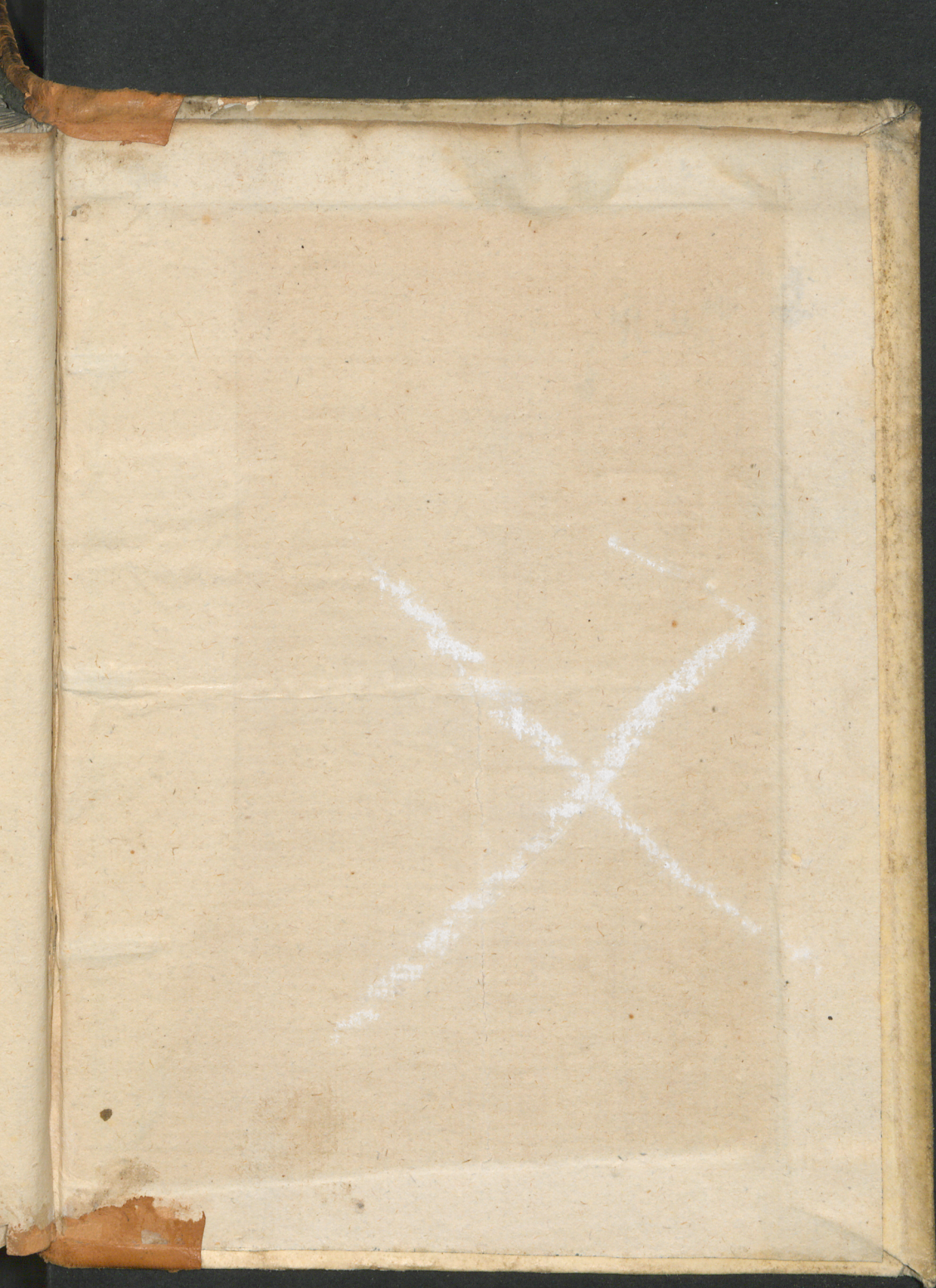
Eberhardus Cienfeldius Dantiscanus.

Quem Deus ornat multis virtutibus almus,
Illius hoc tumulo viscera clausa iacent.
Instruxit in ultos studijs et moribus, inde
Clarum Malenij nomen honore viget.
Sed licet indigna corpus sit morte solum,
Mens tamen ætherei vivit in arce poli.

FINIS.

Eberhard
Qui fuit egregi
Hoc sua
Artibus institui
Procurat
Sed placido tan
Nunc in

Eberhardu
Quem Deus o
Illius ho
Instruxit in ul
Clarum
Sed licet indig
Mens ta

Dantiscanus.
rus honore
dit ossa loco.
ribus olim,
ra differ ta scholæ.
ine labores,
tus agit.

us Dantiscanus.
irtutibus almus,
ra clausa iacent.
ribus, inde
in honore viger.
orte solum,
uit in arce poli.

↑

180
170
160
150
140
130
120
110
100
90
80
70
60
50
40
30
20
10
0

180
170
160
150
140
130
120
110
100
90
80
70
60
50
40
30
20
10
0

mm inch

0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 110 120 130 140 150 160 170 180

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

0.45 0.50 0.55 0.63

C1 B1 A1 C2 B2 A2 B5 A5 A20 18 17 16 11

C1 B1 A1 C2 B2 A2 B5 A5 A20 18 17 16 11

Patch Reference numbers on IT7

UB Rostock 051500

the scale towards document

Image Engineering Scan Reference Chart TE263 Serial No. 033

↑